

VBK Magazine nr. 70 is momenteel volop in productie. Onze redacteur Alijn Danau heeft drukkerij Westerlaan ondertussen al aan het werk gezet! Bij ruim 1750 leden van de Vereniging van Belgische Karpervissers zal dit magazine in de tweede helft van augustus in de bus vallen.

Ook interesse? Word dan snel lid en ontvang ook nog de 2 reeds verschenen nummers van 2013! Voor slechts 30 euro per kalenderjaar (20 euro indien -18) ben je al lid van dé karpfederatie van België. Je geniet dan bovendien ook van de (gratis) speciale hengelsportverzekering, bent welkom op alle regionale bijeenkomsten én de grootse landelijke meeting in december!

In VBK Magazine 70 komen naar goede traditie rubrieken als 'Projectontwikkelingen' (over SKP's in Vlaanderen), 'de Righoek' (over dat zo bekende laatste, losse eindje), 'Oeverroddels en Achterklap' (over wat waar is en wat echt) en 'Pot en Pan' (bestaat er überhaupt een

karpermagazine met een culinaire rubriek?) voorbij.

Tevens lees je in de Rotary Letter de mening van een aantal ervaringsdeskundigen over de heikele kwestie 'opnieuw inwerpen of laten liggen?'

Ook aan artikels geen gebrek. Zo gaan we onder andere struinend karpervissen met Alan Blair, Maurice Van Cleempoel vertelt over zijn 'fish of a lifetime', Robby Swennen heeft aan de waterkant interviewgewijs Carlo Carpels het vuur aan de schenen gelegd en Raf Swinnen laat een ballonnetje op over wat de juiste diameter van ons aas zou kunnen zijn!

Alan Blair STRUINEND KARPERSVISSEN

Intro

De afgelopen jaren heb ik vastgesteld dat je tijdens een wandeling rond het water vaak karpers kan vinden. Dit wijst je je ze rondtrekken of gewoon passief tussen lilies of wierbedden hangen, maar evengoed zie je ze op hun doosje getrukt uit vondschanen. Al op vroege leeftijd heb ik vastgesteld dat de vissen die je ziet meestal ook te vangen zijn. Natuurlijk niet altijd bij de eerste worp waarop een aasje voor hun neus gepresenteerd wordt, want vaak moet je ze dicht bij een aanbeet veldken. En als je ze niet doet schrikken of wegjaagt, lukt dat vaak heel!

Karpers zijn en blijven nu eenmaal vissen die hun nieuwsgierigheid dicht kunnen behouden wanneer er iets interessants voor hun neus naar boven drijft. Soms denk ik dat ze er op af gaan omdat ze weten dat het voedsel is, maar andere keren denk ik dat ze het aas gewoon pakken uit frustratie omdat ze het keer op keer zien passeren. Door roest en water te wandelen, vissen te zoeken en ze vervolgens al struinend te belagen kan je doorgaans wel enkele karpers tot een aanbeet verleiden, gewoon door een aasje aan een vije lijn voor hun neus in te werpen.

Pakreflex

Dat langzaam zinkend aas gevoelig is om struinend karpers te belagen, ontdekke ik toen een hondenrok, die niet meer fatisoerlijk dreef en langzaam onder het wateroppervlak verdween besut gepakt werd waartoe de hengel lijn uit mijn handen gerdte werd. Trouwens, het aas dat ik doorgaans gebruik om met een vije lijn te vissen is heel traditioneel en eenvoudig. Ik denk dat het komt omdat ik zo'n aas al jaren gebruik, dat ik er nog niet van ben afgewoent. Mijn voorkeur gaat in de eerste plaats naar maden en daar zijn enkele goede redenen voor. Ten eerste zijn alle vissoorten er gek op omdat ze vol srukelijke aminozuren zitten. Bovendien wismelen ze en die beweging is een niet te onderschatten gegeven. Wanneer maden naar de bodem zinken lukt de beweging vaak een pakreflex uit. Honden gaan ze bijna zeker foerageren en hopelijk ook het haakaas openemen. Als je 'treelienend' met maden vist ben je afhankelijk van het gewicht van het aas om de haak op de juiste plek te krijgen. Onder de hengelop valt dat natuurlijk nogal mee want dan volstaat een klein haakje met enkele maden esop. Zoda je wat verder uit de kant moet proberen dien je een grotere haak met veel

meer maden te gebruiken zodat je iets meer weeggewicht lektort. Soms gebeurt het dat de vissen heel traag aem en dan kan je zo'n zware haak met een tros maden wel missen. Om het snel afzinken een beetje te beperken heb ik wel eens met karstof maden gekobold maar uiteindelijk is een stakje bijgehoopte foam voor mij nog steeds het beste gebelken om het gebel uit te balanceren.

Wormen

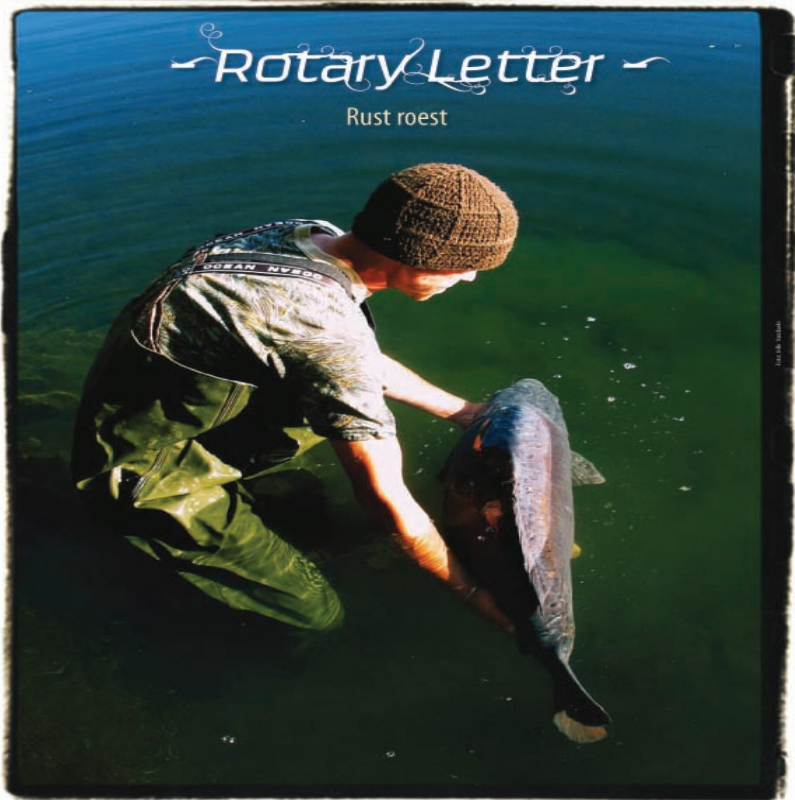
Wormen zijn een andere gevoelige aasoort om mee te struinen. Het is een heel natuurlijk aas waart je kan er donder op zeggen dat karpers in hun onzwevingen langzame oevers er wel eens eestje tegenkomen. Wanneer ik met wormen vis, knip ik de eindjes er af om de saapen esut te laten kornen, wat toch voor extra attractie zorgt. Om te verhinderen dat de worm van de haak knipt plaats ik steeds een 'hook head' op de haaksteel. Opsieus is hier de enorme beweging van de pier een gevoelig voordeel naar visuele attractie toe! Zeker wanneer je een einde van de worm knipt bewegen ze zo fel dat ik wel eens m'n haak schommelend zag afzinken. Wees er maar zeker van dat geen enkele karpers zolets kan weerstaan!

Broed

Broed is nog zo één van m'n favorieten. Hoe vaak gebeurt het niet dat je bij het oppervlaktevissen pas een aanbeet krijgt wanneer de broedkorst, na aanvalen van kleine vissen, begint te zinken? Of wanneer je enkel op een zinkende vloek aanbeten kan focussen? Broed is makkelijk te weersaen door het even in't water te dippen voor de worp. Ik gebruik liefst lekker kookt brood met een dikke korst. Gewoon een stuk uit de korst trekken en de haak er neejes helemaal doorheen halen zodat de haakant bloot zit. Hier kan je flink mee werpen zonder te vrezen dat het aas er af vliegt.

Hondenbrekken

Een laatste aasoort die ik graag gebruik zijn hondenbrekken. Ik hoor ze arwelen voor ik ze gebruik zodat ze met het gewicht van de haak langzaam zinken. Een flink deel van m'n vissery bestond de afgelopen jaren vooral uit het voeren van Risee pellets en hondenbrekken om de karpers aan de oppervlakte aan het aas te krijgen. Om vervolgens de grote exemplaren ertussen uit te vangen met een langzaam zinkend haakaas. Het is gewoon niet te geloven hoeveel extra aanbeten je zo kan focussen, zeker vergeleken met het gewone

40

Pot&Pan

Scampi Cosmos

Door Chris De Clercq & Kristof Sadena

Het moest er ook een keer van komen: pot en pannetjes aan de moeder alle VBK-vaarders. Daar! Het heeft ruim twee jaar geduurd voor we zover geraakte zijn, maar begin juli leken de karpers- en kooijoden het ons allemaal te welen gunnen. Een zonnige zondagavond, het hete water voor ons alleen en

een volle figuur deden ons handrijvend reestrijken op de beroemde Cosmosstek. Zowel Kristof als ikzelf hadden op deze stek al een Ouztopper mogen vangen en daarom had Le chef besloten er een gerecht naar te noemen. Scampi Cosmos heeft alles in zijn maas om de kwaliteit van 2014 te worden langzide

vertrouwt. Ingetruwe Maar, ontzettend lekker en je hebt er enkel een pot voor nodig. De grootste troef is echter dat de reegjes ook nog eens als uillem diepgevoortbrekend karpersas kunnen worden gebruikt. Get on the Scampi!

1 Beem je tijd om in kookmodus te geraken

3 Kruiden fijnhakken

4 Scampi gaart met de spices

2 Smaakbom met vijf kruiden

5 Limoensap en peterselie op het einde toevoegen

6 Smullen uit de pan met een lekkere ciabatta

7 Hang de laatste scampi aan je haai :)

Waar?
Voor 2 personen: 1 ciabatta, een scheut olijfolie, verse gember (3 cm), 3 trossen look, 3 pikante pepertjes, een bosje peterselie, 2 limoenen en een halve kilo scampi's

8 Pot en Pan landt op Camping Cosmos

Recept

Wesapper de gember, look en pepertjes op een snijplankje. Stoot de drie smaakmakers kort aan in een groot olijfolie en roeg de ondoode scampi's erbij. Na enkele minuten worden de scampi's mooi roze en zijn ze al klaar. Maak niet de fout ze nog veel langer te laten gaar, zoniet worden ze rubberig en taai. Knijp het sap van de twee limoenen over de scampi's en roer er de fijngehakte peterselie onder. Klaar!

Je zal zien dat het rocht van de scampi's en limoenen zich gemengd heeft tot een heerlijk geurenig saus die je met het brood kan opslippen. Besloten dat je je diinnen en vingers zal afbakken?

Enjoy!

Baanakkerige dikkebus

al eerder ontmoet en ik wist 100% zeker dat zij bij eventuele problemen alles tot een goed einde zouden brengen. Eenmaal onze bestemming gebokt kon het afbellen beginnen en natuurlijk was het leuk om al een reporter te plaatsen te hebben die me kon voorzien van de nodige informatie. Echte dagen voor ons vertrek kreeg ik een geweldige update alles was daar dik in orde en de weersomstandigheden zagen er gunstig uit. Nou, leukere relaties maken om te vertrekken toch!

Eén groot aperitief

Vijsdag werd 05.00 's ochtend begonnen we ons richting vakantiebesteding met de bedoeling daar rond de middag aan te komen. Na een voorspoedige reis, met enkele tussenstops meer dan voorzien, werden we omstreeks 13.00u wakker in het ghetten door Roland en zijn vrouw. Even daarna stapten we terug de wagen in op weg naar het restaurant waar we een voortreffelijke maar tijdig voorgeschiedte hebben. Een korte avondindag later en de adres van de betere restaurants in de buurt rijkt, begonnen we ons terug naar het verblijf voor de komende week.

Niet aangekomen troffen we ook de eigenaar aan en vrolijk gong de hele namiddag verder als één groot aperitief. Aangezien Roland afgelopen week veldaan was met het vangen van mooie karpers, zou ik komende nacht alleen vissen. Roland viste kort voor het haaije en dat had de nodige resultaten opgeleverd, maar aangezien er om de haarklap vissen hun aanwezigheid vertoont in het strik van de linkse haai, evenals op de over linker, ging mijn voorkeur uit naar deze plaatsen. Aangezien ik geen radiografische boot in mijn boot heb en ook geen gebruik wil maken van Roland zijn bootje, ben ik aangevozen op eigen werpmotoren. Het gaat nooit anders bij me, heb ik iets in bruikleen, dan gaat het gegarandeerd stuk

Harde plekken

Aangezien het water erg ondiep is en de bodem bezaaid ligt met een laag modder is het dus zaak om de handse stukken eerst te zoeken. Dit kan makkelijk door het gebruik van een zwaar lood dat je tijdens het uitwerpen net voor het waterspiegel afzinkt en zo zelf bevestigd naar de bodem. Het gebruik van geflochten hoofdlijn is hiervoor bevoorliefd en je merkt na een beetje oefening meteen het verschil dat je doorrijgt via je hengelpop. Je merkt snel of je lood is geland op een harde dan wel op een modderbodem. Er zijn in de handel volop loden verkrijgbaar die hiervoor speciaal ontworpen zijn. De te benodigde plaatsen worden één voor één 'gevoeld' en snel kan ik me een beeld vormen waar mijn hengels te droppen. Voorbij de uitloper van de oever (dus de gehele linkse zijde) is het meest interessant, maar ook een stukje recht tegenover het huidige is openbaarlijk haai dan de rest. Laat dit nu het plaats zijn waar Roland zijn meeste aanbeten forcerde. Ik beschikt een 7-10 kilo bolletje verspreide voers over het gehele te bevisen deel van het water, maar op die harde stukken gaat er natuurlijk een veel grotere hoeveelheid in. Het gebruikte was 1,5 de 'Club mix', 'see off' 'Sol's' 'flour', gebost met de Candy Sweetener en Squid & Octopus Flavour.

De wald van quiek-links

M'n vrouw Kelly had inmiddels de koffers al ingepakt en na het avondmaal gingen we een aantal uren te vissen. Samen zien we gezellig nagenoemd met een beetje en wijfje op ons terras. Mijn verbazing was groot toen 2 uur later al één van mijn karpers het alichschreeuwde. Zo snel had ik het nu ook niet verwacht, zeker niet na het aantal bolletjes dat ik had gevoerd. Na een mooie drii kon ik uiteindelijk een lange, zwakbeschubde spiegel mijn net

Bob ik iets in bruikleen, dan gaat het gegarandeerd stuk!

inlooden. Het bleek direct een gewichtige en met zijn 17,8 kg begaf hij zich snel terug in zijn element. Aangezien ik steeds klaringsoorten en bezaide rig-bob liggen soeken in enkele Big Shots is het maar een klein karstje om in het donker een nieuwe rigje aan de quick-change snijvels te hangen. Deze snijvels zijn vooral heel handig tijdens het veegeven van je hengels, zonder moete kan je uw rig's snel halen en zo verslijt je ook de haakparten niet of ruiser je geen in je opbergzak opgekerde haak. Een ander voordeel is wanneer er een karper in je net zit, je de rig loskoppelt en je de karper gewoon in het net kan laten hangen terwijl jij er terug een nieuwe rig aanklant en eerst je hengelpop terug uitwerpt op je steek. Daarna kan je je dan volledig concentreren op de vis zonder het risico op je eigen hengelpop te trappen of het breken van de hengelpop tijdens het naar de onthaakmat lopen met schepnet inclusief vis en hengelpop. Het belangrijkste vergeten we nog, je bent terug maximaal aan het vissen en de gevangen karper vindt

het helemaal niet erg om na een zware drii eventjes uit te rusten in de maan van het schepnet. Deze wijze van vissen heb ik geleerd van mijn stuurman Alan die het op zijn beurt had opgenomen van anderen zoals by Max Cottis. Gelooft het of niet, maar deze aanpak heeft ons al meermalen een extra bonus, soms binnen een tijdspanne van enkele minuten, opgeleverd. Inmiddels is het bijna middernacht om tijd om onder het warme-dons te knutselen. De volgende karper merkte zich aan omstreeks 01.00u en vanaf dan heb ik me niet meer richting bed kunnen begeven. De hele nacht heb ik karpers gedriid, de stekken aangevoerd, onderlijnen klaargemaakt enz. Tot twee van vier het bezaide aan de horizon stond, daalde het aantal aanbeten. In totaal had ik 7 karpers geland en 3 gelost in een tijdspanne van slechts een 5-6 uur. De geloste vissen weesgelden ik in het begin van de drii en dit steeds op een snooan of een set-up met dubbel haakaas.

Het rozenrood van de vissen hangt rond de dertig pond!

27

Jeroen Caron

DIKKEBUS

Plan vol schatten

Aangreep was al bijna voorbij, de geplande sessies op een ander water dat ik bezette waren succesvol verlopen. Het was zoeken naar een nieuwe uitdaging. De meeste vijvers in de steek had ik al met succes bevestigd, maar één plas zat nog vol foto's. Schatten die ik enkel nog maar op foto had mogen bevoornden: Dikkebusvijver! Oké, dicht ik bij mezelf, we gaan deze eens onder de loep leggen. Na een paar bezoeken en een babbelletje met de locals onderzoek ik dat het niet makkelijk zou worden op de 30 hectare grote plas. Vissen hadden al afgehaald omdat de vangen tegengedrukt, maar die uitdaging in moerf hield dit niet tegen om het te proberen. Ik had besloten om de start van de plas te bevisen en waf omdat ik nog niet goed wist waar de vissen zich schuilhielden. En ook omdat ik een paar mooie kalen gevonden had zo'n 80 meter af de kant. Deze steek bevoerde ik met zo'n 2 kilo bolletjes en dat 3 dagen lang.

Eerste sessie

De eerste sessie viel dan ook dik tegen met 2 dikke brazen. Omdat er toen nog een verbod was op nachtvissen moest ik dan 's avonds ontpocheheid de sessie staken en naar huis keeren. Maar dit hield mij zeker niet tegen om de volgende dag terug paraat te zijn. Eenmaal aangekomen zag ik al in de vroege ochtend: links van de steek in de kant een karper rillen. Daar ging dan ook steekken een hengelpop te water. Gewoon met gra met wat pellets. De andere 2 hengels gingen richting voorsteek. Na een half uurje al kreeg ik op de kant ook een flatter van jebeste. Vol adrenaline maakte ik contact met de vis en de drii kon beginnen. Wat een kracht hebben de

vissen hier, ging er door mijn hoofd. Na een drii van circa 15 minuten kon ik een mooie schub van om en bij de 10 kilo landen. Na de vis netjes te hebben onthaakt en de nodige plaagjes te hebben getrokken, mocht mijn eerste vis bij Dikkebusvijver terug in zijn hiotop. Ik maakte de hengelpop vlieg weer paraat en dropte deze op exact dezelfde plaats. Meteen erna liep ook mijn middelste hengelpop af. Echter, de pret was van korte duur, want al tijdens de drii waf de vis zich van de haak te ontdoen. Jammer, maar vissen is geen synoniem van vangen...

De rest van de dag bleef het op een huzarenbed na, moerf. Ik had genoten van de dag, had mijn eerste vis binnen en kreende vol goeie gedachten huiswaarts.

Nieuwweek steek

Het weekend was voorbij en er mocht terug 5 dagen worden gewerkt. Toen ik de maandagavond terug kreende om wat bolletjes te voeren, zag ik al van een auto staan. Zo het..., nee toch, en ja wel hoor, er stonden 2 parkeerplaatsen op de steek! Hm, vlieg eens een babbelletje gaan doen met die gasten. Na een paar minuten bleek al dat de steek die ik bevisen en bevoerde ook door de collega-vissers bevoerd was geweest. Tja, wat kon ik eraan doen? Ik was nieuw hier, en de steek lag ook om te rapen niet ver wandelen, alles dichtbij en de auto in zicht. Oké, ik ging het dan maar wat verder proberen op een steek waar bijkbaar niemand viste. De steek lag op bijna 20 minuten wandelen van de wagen, maar dat hield mij niet tegen. Termet daar ik er opengebleef ongetoofd zou kunnen vissen. Ik had mijn voorbest mee en ging vlieg inspecteren wat er onder water lag. Ik vond het interessant en voerde de steek

meteen flink aan. 10 kilo bolletjes gingen dan ook met behulp van de boot en de cobra te water. Na een uurje was de klus geklaard en leerde ik terug naar de auto. Toen ik bij de auto kwam, stond er één van die 2 collega-vissers mij op te wachten. Ik kreeg een uitnodiging van jebeste: "dat ik zat was, en dat ik heel de pat lam gesmeeten had"

De kereel zweeg en leerde al vloekend terug naar zijn steek. Ik had dan ook de steek zwaar bevoerd en het deze 3 dagen voor wat ze was.

Wegzakken in de modder

Vijsdag had ik vroege gedaan met werken en besloot om een half dag te gaan vissen op de nieuwe steek. Er stond een matige zuidwestenwind, bewolkt, met nu en dan wat zon, ruiser dus. Eenmaal uitgekladen en zwellend op de steek gearriveerd te zijn,

hield ik toch eerst een pauze om terug op adem te komen. Eenmaal dit geleerd was maakte ik vlieg de spullen klaar. Het vissen kon beginnen. Aan de overkant zat een goede visdruif van me te vissen en ik zag hem al een paar keren driften die namiddag. De vis was duidelijk op aanvoer. Het zag er dus naar uit dat ik ook wel snel een aanbeet zou krijgen en vol spanning bleef ik naar de hengelpop teuren. Het zóndig in mijn linkerhengelpop zich kreemde, de waker begon te darsen en de Delkin overging tot geleuen. Ves beeft te volgde met als vorige week weer een drii van jebeste en ik waalde een strage door het water, de vis tegenoot. Tot de plas op zo'n 10 meter uit de kant wegakte in de modder. Het waterpeil stond heel laag en je moest het water in om de vissen zonder schade te kunnen landen.

Fuck, ik zat vast. Nee toch..., vlieg de slip een beetje meer open goet, het schepnet over mijn hoofd gesmeeten en het ploeren kon beginnen. Gelukkig kon ik mezelf uit deze

Stief in de wagen vangen

82